

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 132

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

53e jaargang

29 mei 2010

Inhoud

I Wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Verordening (EU) nr. 437/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1080/2006 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling wat betreft de subsidiabiliteit van huisvestingsprojecten voor gemarginaliseerde gemeenschappen** 1
- ★ **Verordening (EU) nr. 438/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 998/2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren** 3
- ★ **Verordening (EU) nr. 439/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 tot oprichting van een Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken** 11

Prijs: 3 EUR

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) Nr. 437/2010 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 19 mei 2010

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1080/2006 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling wat betreft de subsidiabiliteit van huisvestingsprojecten voor gemarginaliseerde gemeenschappen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 178,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om de economische en sociale samenhang van de Unie te vergroten is het nodig dat steun wordt verleend aan beperkte projecten voor de renovatie van bestaande voor huisvesting gebruikte gebouwen in de lidstaten die op of na 1 mei 2004 tot de Europese Unie zijn toetreden. Die projecten kunnen worden uitgevoerd onder de voorwaarden van artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1080/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ⁽³⁾.
- (2) De uitgaven moeten worden geprogrammeerd binnen het kader van een geïntegreerde actie voor stadsontwikkeling of een prioritair zwaartepunt voor gebieden die te maken hebben met of bedreigd worden door materiële achteruitgang en sociale uitsluiting. Voor de duidelijkheid moeten de voorwaarden waaronder huisvestingsprojecten in stedelijke gebieden kunnen worden uitgevoerd, worden vereenvoudigd. Daartoe moeten de uitgaven voor huisvestingsprojecten worden geprogrammeerd rekening

houdend met verschillende parameters, ongeacht de financieringsbron. Voorts moeten alleen uitgaven voor werkzaamheden met betrekking tot bestaande gebouwen subsidiabel worden geacht.

- (3) In diverse lidstaten vormt huisvesting een doorslaggevende integratiefactor voor gemarginaliseerde gemeenschappen die in stedelijke of plattelandsgebieden wonen. Daarom is het nodig dat de subsidiabiliteit van de uitgaven voor huisvestingsprojecten in alle lidstaten wordt uitgebreid tot deze gemeenschappen die in stedelijke of plattelandsgebieden wonen.
- (4) Ongeacht of gemeenschappen zich in stedelijke of plattelandsgebieden bevinden, moeten wegens de extreem slechte kwaliteit van hun huisvestingsomstandigheden, de uitgaven voor de renovatie of voor de vervanging van bestaande huizen door onder andere nieuw gebouwde huizen, ook subsidiabel worden geacht.
- (5) Overeenkomstig beginsel nr. 2 van de gemeenschappelijke basisbeginselen inzake integratie van de Roma, opnieuw bevestigd door de Raad in zijn conclusies over de integratie van de Roma van 8 juni 2009, mogen op een specifieke groep gerichte huisvestingsprojecten andere mensen in vergelijkbare sociaaleconomische omstandigheden niet uitsluiten.
- (6) Overeenkomstig beginsel nr. 1 van die gemeenschappelijke basisbeginselen moeten, om de risico's van segregatie te beperken, huisvestingsprojecten voor gemarginaliseerde gemeenschappen worden uitgevoerd binnen het kader van een geïntegreerde aanpak die met name acties omvat op het gebied van onderwijs, gezondheid, sociale zaken, werkgelegenheid en veiligheid, alsook maatregelen om de segregatie op te heffen.

⁽¹⁾ Advies van 5 november 2009 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 10 februari 2010 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 26 april 2010.

⁽³⁾ PB L 210 van 31.7.2006, blz. 1.

- (7) Er moet voor worden gezorgd dat eenvormige voorwaarden worden toegepast bij de goedkeuring van de lijst van criteria voor het bepalen van de gebieden die te maken hebben met of bedreigd worden door materiële achteruitgang en sociale uitsluiting en de goedkeuring van de lijst van subsidiabele projecten. Artikel 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bepaalt dat de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren, vooraf volgens bij een volgens de gewone wetgevingsprocedure vastgestelde verordening worden vastgelegd. In afwachting van de vaststelling van een dergelijke verordening en om onderbreking van het wetgevend optreden van de Unie te voorkomen, moet het bepaalde in Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾ van toepassing blijven.
- (8) Verordening (EG) nr. 1080/2006 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1080/2006 wordt vervangen door:

„2. De uitgaven voor huisvesting, behalve voor energie-efficiëntie en het gebruik van hernieuwbare energie, zoals vastgelegd in lid 1 bis, zijn in de volgende gevallen subsidiabel:

- a) voor de lidstaten die op of na 1 mei 2004 tot de Europese Unie zijn toegetreden, wanneer de uitgaven worden aangegaan binnen het kader van een geïntegreerde aanpak voor

stadsontwikkeling voor gebieden die te maken hebben met of bedreigd worden door materiële achteruitgang en sociale uitsluiting;

- b) voor alle lidstaten, uitsluitend wanneer de uitgaven worden aangegaan binnen het kader van een geïntegreerde aanpak voor gemarginaliseerde gemeenschappen.

De toewijzing voor uitgaven voor huisvesting bedraagt hetzij ten hoogste 3 % van de EFRO-toewijzing aan de betrokken operationele programma's, hetzij 2 % van de totale EFRO-toewijzing.

2 bis. Voor de uitvoering van lid 2, onder a) en b), maar onverminderd de tweede alinea van dit lid, worden de uitgaven beperkt tot de volgende activiteiten:

- a) renovatie van de gemeenschappelijke ruimten in bestaande meergezinswoningen;
- b) renovatie en verandering van gebruik van bestaande gebouwen die eigendom zijn van openbare instanties of marktdeelnemers zonder winstoogmerk en die dienen om gezinnen met een laag inkomen of mensen met bijzondere behoeften te huisvesten.

Voor de uitvoering van lid 2, onder b), mogen de activiteiten de renovatie of vervanging van bestaande huizen omvatten.

De Commissie stelt de lijst van criteria voor het bepalen van de in lid 2, onder a), bedoelde gebieden en de lijst van subsidiabele interventies vast volgens de procedure van artikel 103, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1083/2006.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 19 mei 2010.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
J. BUZEK

Voor de Raad
De voorzitter
D. LÓPEZ GARRIDO

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

VERORDENING (EU) Nr. 438/2010 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 19 mei 2010

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 998/2003 inzake veterinairrechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 43, lid 2, en artikel 168, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ stelt de veterinairrechtelijke voorschriften vast voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren, alsmede de regels betreffende de controle van dat verkeer.
- (2) Bij artikel 5 van Verordening (EG) nr. 998/2003 worden bepalingen vastgesteld inzake het verkeer tussen lidstaten van honden, katten en fretten, zoals vermeld in de delen A en B van bijlage I bij die verordening. Krachtens artikel 5, lid 1, onder a), van die verordening moeten die gezelschapsdieren door middel van een elektronisch identificatiesysteem (transponder) geïdentificeerd zijn. Gedurende een overgangperiode van acht jaar, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van die verordening, worden die gezelschapsdieren geacht ook geïdentificeerd te zijn wanneer zij een duidelijk leesbare tatoeage dragen.
- (3) Artikel 4, lid 1, en artikel 14 van Verordening (EG) nr. 998/2003 bepalen dat wanneer de transponder niet aan ISO-norm 11784 of aan bijlage A bij ISO-norm 11785 voldoet, de eigenaar of de natuurlijke persoon die namens de eigenaar voor het gezelschapsdier verantwoordelijk is, bij elke controle de voor het lezen van de transponder benodigde middelen moet verstrekken.
- (4) Ter vermijding van onnodige verstoringen, met name van het verkeer van gezelschapsdieren uit derde landen, is het

noodzakelijk de verwijzingen naar deze ISO-normen nauwkeuriger te formuleren voordat het gebruik van transponders verplicht wordt. Gezien de technische aard van die verwijzingen, is het raadzaam deze in een bijlage bij Verordening (EG) nr. 998/2003 op te nemen en de artikelen 4 en 14 van die verordening dienovereenkomstig te wijzigen.

- (5) Voorts bepaalt artikel 5, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 998/2003 dat honden, katten en fretten vergezeld moeten gaan van een paspoort dat is afgegeven door een door de bevoegde autoriteit aangewezen dierenarts en waarin wordt verklaard dat een overeenkomstig de aanbevelingen van het laboratorium van productie geldig vaccin tegen rabiës is toegediend aan het betrokken dier met een geïnactiveerd vaccin tegen rabiës met ten minste één antigeneenheid per dosis (WHO-norm). Sinds de vaststelling van Verordening (EG) nr. 998/2003 zijn er ook recombinante vaccins beschikbaar gekomen voor de vaccinatie tegen rabiës.
- (6) Om het verkeer, met name uit derde landen, van met recombinante vaccins ingeënte honden, katten en fretten mogelijk te maken, moet ook voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 998/2003 toestemming worden gegeven voor het gebruik van dergelijke vaccins in overeenstemming met bepaalde in een bijlage bij die verordening vastgelegde technische vereisten.
- (7) Wanneer de vaccins in een lidstaat worden toegediend, moet daarvoor een vergunning voor het in de handel brengen zijn afgegeven overeenkomstig hetzij Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik ⁽⁴⁾, hetzij Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau ⁽⁵⁾.
- (8) Wanneer de vaccins in een derde land worden toegediend, moeten zij voldoen aan de minimumveiligheidsnormen overeenkomstig het desbetreffende hoofdstuk van het Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals (Handboek inzake normen voor diagnostische tests en vaccins voor landdieren) van de Wereldgezondheidsorganisatie (OIE).

⁽¹⁾ PB C 318 van 23.12.2009, blz. 121.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 9 maart 2010 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 26 april 2010.

⁽³⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 311 van 28.11.2001, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1.

- (9) Voorts dienen op wetenschappelijke gegevens gebaseerde voorschriften — vergelijkbaar met die voor rabiës — te worden vastgesteld. Die voorschriften dienen preventieve gezondheidsmaatregelen te omvatten voor het verkeer van gezelschapsdieren met betrekking tot andere ziekten die die dieren kunnen treffen, voor zover die preventie-maatregelen in verhouding staan tot het risico van de verspreiding van die ziekten als gevolg van dergelijk ver-keer.
- (10) Krachtens artikel 6 van Verordening (EG) nr. 998/2003 gelden er voor de binnenkomst van honden en katten in Ierland, Malta, Zweden en het Verenigd Koninkrijk aanvullende voorschriften vanwege de bijzondere situatie ten aanzien van rabiës in die lidstaten. Die bepaling is als overgangsmaatregel tot en met 30 juni 2010 van toepas-sing.
- (11) Overeenkomstig die aanvullende voorschriften moeten honden en katten bij binnenkomst op het grondgebied van die lidstaten geïdentificeerd zijn door middel van een transponder, tenzij de lidstaat van bestemming ook de identificatie van het dier door middel van een duidelijk leesbare tatoeage toestaat. Voorts omvatten die voor-schriften de verplichte titratie van antilichamen die voor de binnenkomst van die gezelschapsdieren op het grond-gebied van die lidstaten wordt uitgevoerd om bescher-mende antilichaamtiteren tegen rabiës te bevestigen.
- (12) De Commissie moet de bevoegdheid krijgen om, over-eenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot preventieve gezond-heidsmaatregelen inzake andere ziekten dan rabiës, als-mede wijzigingen van de technische voorschriften voor de identificatie van dieren en voor de vaccinatie tegen rabiës zoals vastgelegd in de bijlagen, overeenkomstig deze verordening, ingevoegd in Verordening (EG) nr. 998/2003. Van bijzonder belang is dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden passend overleg pleegt, onder meer met deskundigen.
- (13) Artikel 8 van Verordening (EG) nr. 998/2003 legt de voorwaarden vast voor het verkeer van honden, katten en fretten uit derde landen, afhankelijk van de rabiëssitu-atie in het derde land van oorsprong en in de lidstaat van bestemming.
- (14) Artikel 8, lid 1, onder a), ii), van Verordening (EG) nr. 998/2003 bepaalt dat bij het verkeer van gezelschaps-dieren uit bepaalde derde landen naar Ierland, Malta, Zweden en het Verenigd Koninkrijk de aanvullende voor-schriften overeenkomstig artikel 6 van die verordening van toepassing zijn. Die derde landen worden vermeld in afdeling 2 van deel B en in deel C van bijlage II bij die verordening.
- (15) Artikel 8, lid 1, onder b), ii), van Verordening (EG) nr. 998/2003 bepaalt dat gezelschapsdieren bij het verkeer uit andere derde landen in quarantaine geplaatst moeten worden, behalve indien zij na binnenkomst in de Unie met de eisen van artikel 6 van die verordening in over-eenstemming zijn gebracht.
- (16) Voorts bepaalt artikel 16 van Verordening (EG) nr. 998/2003 dat Finland, Ierland, Malta, Zweden en het Verenigd Koninkrijk, wat betreft echinokokkose, en Ier-land, Malta en het Verenigd Koninkrijk, wat betreft teken, de binnenkomst van gezelschapsdieren op hun grond-gebied afhankelijk mogen stellen van de inachtneming van de bijzondere voorschriften die gelden op de datum van inwerkingtreding van die verordening. Die bepaling is als overgangsmaatregel tot en met 30 juni 2010 van toepassing.
- (17) Artikel 23 van Verordening (EG) nr. 998/2003 bepaalt dat de Commissie, na advies van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) over de noodzaak van handhaving van de serologische test en op basis van opgedane ervaring en van een risicobeoordeling een ver-slag indient bij het Europees Parlement en de Commissie, dat vergezeld gaat van passende voorstellen om de rege-ling te bepalen die vanaf 1 juli 2010 voor de artikelen 6, 8 en 16 van die verordening gelden.
- (18) Met het oog op de bepaling van die regeling heeft de Commissie een effectbeoordeling uitgevoerd op basis van diverse recente overlegondes en van het op 8 oktober 2007 goedgekeurde verslag van de Commissie in het kader van artikel 23 van Verordening (EG) nr. 998/2003, waarbij zij rekening heeft gehouden met de aanbevelin-gen van de EFSA.
- (19) Op 11 december 2006 heeft de EFSA een advies, getiteld „Assessment of the risk of rabies introduction into the UK, Ireland, Sweden, Malta, as a consequence of abando-ning the serological test measuring protective antibodies to rabies” ⁽¹⁾, vastgesteld.
- (20) Op grond van de gegevens voor 2005 heeft de EFSA vastgesteld dat in bepaalde lidstaten de prevalentie van rabiës onder gezelschapsdieren niet onbeduidend is. Daarnaast heeft de EFSA aanbevolen om risicobeper-kende maatregelen uit te voeren ten aanzien van het verkeer van gezelschapsdieren uit landen waar een niet onbeduidende prevalentie van rabiës onder gezelschaps-dieren bestaat.
- (21) De rabiës in die lidstaten wordt voornamelijk verspreid door in het wild levende dieren. Veldexperimenten heb-ben aangetoond dat door de uitbanning van rabiës onder in het wild levende dieren als gevolg van intensieve pro-gramma's voor orale vaccinatie van deze dieren de ziekte bij huisdieren afneemt.
- (22) De Gemeenschap heeft een aantal programma's goedge-keurd voor de uitbanning en bestrijding van en het toe-zicht op rabiës in die lidstaten overeenkomstig artikel 24, lid 5, van Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinaire gebied ⁽²⁾. De Commissie is voornemens om de EU-steun ten behoeve van de nationale programma's op het grond-gebied van die lidstaten eind 2011 te beëindigen.

⁽¹⁾ The EFSA Journal (2006) 436, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.

- (23) In het licht van het advies van 11 december 2006 van de EFSA en de door de Gemeenschap ondersteunde programma's om rabiës in bepaalde lidstaten uit te roeien dient de overgangsmaatregel van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 998/2003 te worden verlengd tot en met 31 december 2011.
- (24) Op 18 januari 2007 heeft de EFSA een advies, getiteld „Assessment of the risk of echinococcosis introduction into the UK, Ireland, Sweden, Malta and Finland as a consequence of abandoning the national rules”⁽¹⁾, vastgesteld.
- (25) Op 8 maart 2007 heeft de EFSA een advies, getiteld „Assessment of the risk of tick introduction into the UK, Ireland and Malta as a consequence of abandoning the national rules”⁽²⁾, vastgesteld.
- (26) Deze adviezen tonen aan dat de EFSA aan de hand van de beschikbare gegevens, niet in staat was om een bijzondere status van de vijf lidstaten die de overgangsregeling toepassen, met betrekking tot bepaalde teken en de lintworm *Echinococcus multilocularis* aan te tonen en het risico van de insleep van ziekteverwekkers door het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren te kwantificeren.
- (27) Om redenen van samenhang inzake de overgangsmaatregelen moet de overgangsmaatregel van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 998/2003 verlengd worden tot en met 31 december 2011.
- (28) Verordening (EG) nr. 998/2003 dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 998/2003 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 4, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

„Wanneer de transponder, in het in de eerste alinea, onder b), bedoelde geval, niet aan de voorschriften van bijlage I bis voldoet, verstrekt de eigenaar of de natuurlijke persoon die namens de eigenaar voor de gezelschapsdieren verantwoordelijk is bij elke controle de voor het lezen van de transponder benodigde middelen.”

2. Artikel 5, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

⁽¹⁾ The EFSA Journal (2006) 441, blz. 1.

⁽²⁾ The EFSA Journal (2007) 469, blz. 1.

- a) punt b) wordt vervangen door:

„b) vergezeld gaan van een paspoort dat is afgegeven door een door de bevoegde autoriteit aangewezen dierenarts en waarin wordt verklaard dat:

i) een geldig vaccin tegen rabiës is toegediend aan het betrokken dier overeenkomstig bijlage I ter,

ii) er ten aanzien van het betrokken dier zo nodig preventieve gezondheidsmaatregelen met betrekking tot andere ziekten zijn uitgevoerd.”;

- b) de volgende alinea wordt toegevoegd:

„Ter waarborging van de controle op andere ziekten dan rabiës die zich kunnen verspreiden door verkeer van gezelschapsdieren, kan de Commissie via gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 19 ter en op voorwaarde van het bepaalde in artikel 19 quater en 19 quinquies, de in de eerste alinea, onder b), ii), bedoelde preventieve gezondheidsmaatregelen treffen. Deze maatregelen hebben een wetenschappelijke basis en staan in verhouding tot het risico van de verspreiding van die ziekten als gevolg van dergelijk verkeer.”

3. in artikel 6, lid 1, eerste alinea, worden het inleidende gedeelte en het eerste streepje vervangen door:

„1. Tot en met 31 december 2011 gelden voor de binnenkomst van gezelschapsdieren, bedoeld in bijlage I, deel A, op het grondgebied van Ierland, Malta, Zweden en het Verenigd Koninkrijk de volgende voorschriften:

— zij moeten overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder b), geïdentificeerd zijn, tenzij de lidstaat van bestemming tot het einde van de in artikel 4, lid 1, bedoelde achtjarige overgangsregeling ook identificatie overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder a), toestaat, en”.

4. Artikel 8, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

- a) punt a), ii), wordt vervangen door:

„ii) tot en met 31 december 2011 hetzij rechtstreeks, hetzij via een van de in bijlage II, deel B, bedoelde gebieden in een in bijlage II, deel A, genoemde lidstaat binnenkomen, aan de eisen van artikel 6 voldoen.”;

b) punt b), ii), wordt vervangen door:

„ii) tot en met 31 december 2011 hetzij rechtstreeks, hetzij via een van de in bijlage II, deel B, bedoelde gebieden in een in bijlage II, deel A, genoemde lidstaat binnenkomen, in quarantaine geplaatst worden, behalve indien zij na binnenkomst in de Unie met de eisen van artikel 6 in overeenstemming zijn gebracht.”.

5. In artikel 14, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

„Wanneer de transponder, in het in de artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder b), bedoelde geval, niet aan de voorschriften van bijlage I bis voldoet, verstrekt de eigenaar of de natuurlijke persoon die namens de eigenaar voor de gezelschapsdieren verantwoordelijk is bij elke controle de voor het lezen van de transponder benodigde middelen.”.

6. Artikel 16 wordt vervangen door:

„Artikel 16

Tot en met 31 december 2011 mogen Finland, Ierland, Malta, Zweden en het Verenigd Koninkrijk wat betreft echinokokkose, en Ierland, Malta en het Verenigd Koninkrijk, wat betreft teken, de binnenkomst van gezelschapsdieren op hun grondgebied afhankelijk stellen van de inachtneming van de bijzondere voorschriften die gelden op de datum van inwerkingtreding van deze verordening.”.

7. De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 19 bis

1. Teneinde rekening te houden met de technische vooruitgang kan de Commissie via gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 19 ter en op voorwaarde van het bepaalde in artikel 19 quater en 19 quinquies wijzigingen doorvoeren in de technische voorschriften voor de identificatie van bijlage I bis.

2. Teneinde rekening te houden met de wetenschappelijke en technische ontwikkelingen op het gebied van vaccinatie tegen rabiës kan de Commissie via gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 19 ter en op voorwaarde van het bepaalde in artikel 19 quater en 19 quinquies wijzigingen doorvoeren in de technische voorschriften voor de vaccinatie tegen rabiës van bijlage I ter.

3. De Commissie handelt bij het goedkeuren van dergelijke gedelegeerde handelingen volgens de bepalingen van deze verordening.

Artikel 19 ter

1. De bevoegdheid om de in artikel 5, lid 1, en artikel 19 bis bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie verleend voor een periode van 5 jaar na 18 juni 2010. De Commissie stelt uiterlijk 6 maanden voor het einde van de periode van 5 jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt automatisch verlengd met dezelfde periode, tenzij het Europees Parlement of de Raad de bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 19 quater.

2. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.

3. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie verleend onder de voorwaarden van de artikelen 19 quater en 19 quinquies.

Artikel 19 quater

1. De in artikel 5, lid 1, en artikel 19 bis bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.

2. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, brengt de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke tijd voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken en waarom.

3. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheden. Het besluit treedt onmiddellijk in werking of op een in dat besluit bepaalde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 19 quinquies

1. Het Europees Parlement of de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar maken binnen een termijn van twee maanden na de datum van kennisgeving.

Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad wordt deze termijn met twee maanden verlengd.

2. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar hebben aangekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

Indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie hebben meegedeeld dat zij voornemens zijn geen bezwaar aan te tekenen, kan de gedelegeerde handeling vóór het verstrijken van de termijn worden gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en in werking treden.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen een gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. De instelling die bezwaar maakt, motiveert haar bezwaar tegen de gedelegeerde handeling.”.

8. Bijlagen I bis en I ter, die in de bijlage bij deze verordening zijn opgenomen, worden toegevoegd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 19 mei 2010.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

J. BUZEK

Voor de Raad

De voorzitter

D. LÓPEZ GARRIDO

BIJLAGE

„BIJLAGE I bis

Technische voorschriften voor de identificatie

Voor de toepassing van artikel 4, lid 1, wordt onder het gestandaardiseerde elektronische identificatiesysteem een passief read-only radiofrequentie-identificatiemiddel verstaan:

1. dat voldoet aan ISO-norm 11784 en is gebaseerd op HDX- of FDX-B-technologie;
2. dat door een uitleesapparaat dat voldoet aan ISO-norm 11785, kan worden gelezen.

BIJLAGE I ter

Technische voorschriften voor de vaccinatie tegen rabiës (als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder b), i))

Voor de toepassing van artikel 5, lid 1, wordt een vaccinatie tegen rabiës als geldig beschouwd, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1. Het vaccin tegen rabiës dient:
 - a) een ander dan een levend gemodificeerd vaccin zijn en binnen de volgende categorieën te vallen:
 - i) een geïnactiveerd vaccin met ten minste één antigeneenheid per dosis (WHO-norm); of
 - ii) een recombinant vaccin dat de immuniserende glycoproteïne van het rabiësvirus in een levende virusvector tot expressie brengt;
 - b) wanneer het wordt toegediend in een lidstaat, een vergunning voor het in de handel brengen te hebben verkregen overeenkomstig:
 - i) Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (*); of
 - ii) Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (**);
 - c) wanneer het wordt toegediend in een derde land, ten minste te voldoen aan de vereisten overeenkomstig hoofdstuk 2.1.13, deel C), van het Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, editie 2008, van de Werelddiergezondheidsorganisatie.
2. Een vaccinatie tegen rabiës kan slechts als geldig worden beschouwd indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) het vaccin is toegediend op een datum die is aangegeven in:
 - i) rubriek IV van het paspoort; of
 - ii) de desbetreffende rubriek van het certificaat dat het dier vergezelt;
 - b) de onder a) bedoelde datum mag niet vroeger zijn dan de datum van de inbrenging van de microchip die in:
 - i) rubriek III. 2 van het paspoort; of
 - ii) de desbetreffende rubriek van het certificaat dat het dier vergezelt is aangegeven;

(*) PB L 311 van 28.11.2001, blz. 1.

(**) PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1.

-
- c) er zijn ten minste 21 dagen verstreken sinds de voltooiing van het door de producent voor de primovaccinatie voorgeschreven vaccinatieschema overeenkomstig de technische specificatie van de volgens de in punt 1, onder b), bedoelde vergunning voor het in de handel brengen van het vaccin tegen rabiës in de lidstaat of het derde land waar het vaccin is toegediend;
- d) de geldigheidsduur van de vaccinatie, zoals voorgeschreven in de technische specificatie van de vergunning voor het in de handel brengen van het vaccin tegen rabiës in de lidstaat of het derde land waar het vaccin is toegediend, wordt door de daartoe aangewezen dierenarts geregistreerd in:
- i) rubriek IV van het paspoort; of
 - ii) de desbetreffende rubriek van het certificaat dat het dier vergezelt;
- e) een herhalingsvaccinatie (boostervaccinatie) wordt als primovaccinatie beschouwd indien deze niet binnen de onder d) bedoelde geldigheidsduur van een eerdere vaccinatie wordt toegediend.”
-

Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over artikel 290 VWEU

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie verklaren dat de bepalingen van deze verordening geen afbreuk doen aan enig toekomstig standpunt van de instellingen betreffende de uitvoering van artikel 290 VWEU of van individuele wetgevingshandelingen die dergelijke bepalingen bevatten.

Verklaring van de Commissie

De Commissie is voornemens uiterlijk op 30 juni 2011 een herziening voor te stellen van Verordening (EG) nr. 998/2003, met name over de onderdelen gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen.

Verklaring van de Commissie betreffende de kennisgeving van gedelegeerde handelingen

De Europese Commissie neemt er nota van dat, behalve in gevallen waar de wetgevingshandeling voorziet in een spoedprocedure, het Europees Parlement en de Raad ervan uitgaan dat bij kennisgeving van gedelegeerde handelingen rekening wordt gehouden met de recesperioden van de instellingen (winterreces, zomerreces en Europese verkiezingen) zodat het Europees Parlement en de Raad hun prerogatieven kunnen uitoefenen binnen de in de desbetreffende wetgevingshandelingen vastgestelde tijdslimieten. De Commissie is bereid dienovereenkomstig te werk te gaan.

VERORDENING (EU) Nr. 439/2010 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 19 mei 2010****tot oprichting van een Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

samenwerking tussen lidstaten om de gemeenschappelijke regels doeltreffend ten uitvoer te leggen.

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 74 en artikel 78, leden 1 en 2,

(4) Bij de aanneming in september 2008 van het Europees migratie- en asielpact heeft de Europese Raad er plechtig aan herinnerd dat iedere vervolgte vreemdeling het recht heeft op het grondgebied van de Europese Unie hulp en bescherming te krijgen op grond van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, en andere gerelateerde verdragen. Voorts werd uitdrukkelijk overeengekomen dat in 2009 een Europees ondersteuningsbureau zou worden opgericht.

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het beleid van de Unie inzake het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (het CEAS) heeft, zoals vastgesteld in het Haags programma als doel een gemeenschappelijke asielruimte tot stand te brengen door de ontwikkeling van een doeltreffende geharmoniseerde procedure op basis van de waarden en de humanitaire traditie van de Europese Unie.

(5) De praktische samenwerking op het gebied van asiel heeft ten doel de besluitvorming van de lidstaten op dat gebied beter te stroomlijnen en de kwaliteit ervan blijvend te garanderen binnen het Europese wetgevingskader. De afgelopen jaren zijn al een heel aantal maatregelen voor praktische samenwerking ontplooid, met name de vaststelling van een gemeenschappelijke aanpak voor de informatie over landen van herkomst en de invoering van een gemeenschappelijk Europees asielcurriculum.

(2) De afgelopen jaren is er, dankzij de toepassing van gemeenschappelijke minimumnormen, veel vooruitgang geboekt bij de invoering van het CEAS. Er blijven echter nog grote verschillen tussen de lidstaten bestaan op het gebied van het verlenen van internationale bescherming en de vormen die deze internationale bescherming aanneemt. Deze verschillen zouden kleiner moeten worden.

(6) Om deze maatregelen voor samenwerking te versterken en te ontwikkelen, is het noodzakelijk het ondersteuningsbureau op te zetten. Het ondersteuningsbureau dient ter dege rekening te houden met de maatregelen voor samenwerking en met de daaruit opgedane ervaring.

(3) De Commissie heeft in juni 2008 haar asielbeleidsplan goedgekeurd en daarin aangekondigd dat zij enerzijds het CEAS verder wil ontwikkelen door wijzigingen in de bestaande regelgeving voor te stellen met het oog op verdere harmonisatie van de geldende normen, en anderzijds door de praktische samenwerking tussen de lidstaten beter te ondersteunen, met name door een wetgevingsvoorstel tot oprichting van een Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (het ondersteuningsbureau) ter verbetering van de coördinatie van de operationele

(7) Het ondersteuningsbureau dient lidstaten waarvan de nationale asielstelsels en opvangvoorzieningen, met name als gevolg van hun ligging of demografische situatie, onder specifieke en onevenredige druk staan, bijstand te verlenen bij de ontwikkeling van solidariteit in de Unie, die moet zorgen voor een betere hervestiging tussen de lidstaten van personen die internationale bescherming genieten, waarbij er tegelijkertijd op moet worden toegezien dat de asielstelsels en opvangvoorzieningen niet worden misbruikt.

(8) Om zijn opdracht optimaal te kunnen uitvoeren, dient het ondersteuningsbureau met betrekking tot technische aangelegenheden onafhankelijk, en op juridisch, administratief en financieel vlak autonoom te zijn. Daarom is het ondersteuningsbureau een orgaan van de Unie dat rechtspersoonlijkheid bezit en de uitvoeringsbevoegdheden uitoefent die door deze verordening aan het bureau worden verleend.

⁽¹⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 7 mei 2009 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), standpunt van de Raad in eerste lezing van 25 februari 2010 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Standpunt van het Europees Parlement van 18 mei 2010 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

- (9) Het ondersteuningsbureau werkt nauw samen met de asielinstanties in de lidstaten, met de nationale migratie- en asiendiensten of andere diensten, onder gebruikmaking van de capaciteit en de deskundigheid van deze diensten, alsook met de Commissie. De lidstaten werken samen met het ondersteuningsbureau om het zijn opdracht te kunnen laten vervullen.
- (10) Het ondersteuningsbureau handelt ook in nauwe samenwerking met het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (het UNHCR) en, waar passend, met internationale organisaties op dit gebied, om te profiteren van hun deskundigheid en steun. Daartoe dient de rol van het UNHCR en van de andere internationale organisaties op dit gebied ten volle te worden erkend, en deze organisaties dienen ten volle te worden betrokken bij de werkzaamheden van het ondersteuningsbureau. Financiële middelen die krachtens deze verordening door het ondersteuningsbureau aan het UNHCR ter beschikking worden gesteld, mogen niet leiden tot dubbele financiering van de activiteiten van het UNHCR met andere internationale of nationale middelen.
- (11) Voor het verrichten van zijn opdracht en voor zover dat voor de uitvoering van zijn taken nodig is, werkt het ondersteuningsbureau voorts samen met andere organen van de Unie en met name met het bij Verordening (EG) nr. 2007/2004 van de Raad⁽¹⁾ opgerichte Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (Frontex) en het bij Verordening (EG) nr. 168/2007 van de Raad opgerichte Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA)⁽²⁾.
- (12) Om dubbel werk te vermijden moet het ondersteuningsbureau ook samenwerken met het bij Beschikking 2008/381/EG⁽³⁾ opgerichte Europees migratienetwerk. Het ondersteuningsbureau onderhoudt ook een nauwe dialoog met het maatschappelijk middenveld, en wel middels het uitwisselen van informatie en het bundelen van kennis op asielgebied.
- (13) Het ondersteuningsbureau is een Europees expertisecentrum op asielgebied, dat de diverse aspecten van de praktische samenwerking tussen de lidstaten op asielgebied vergemakkelijkt, coördineert en versterkt, zodat de lidstaten beter in staat zijn internationale bescherming te bieden aan degenen die daar recht op hebben, en tevens waar nodig op eerlijke en efficiënte wijze omgaat met degenen die niet voor internationale bescherming in aanmerking komen. De opdracht van het ondersteuningsbureau omvat drie hoofdtaken: bijdragen aan het opzetten van het CEAS, ondersteunen van de praktische samenwerking tussen de lidstaten op asielgebied en ondersteunen van de lidstaten die onder bijzondere druk staan.
- (14) Het ondersteuningsbureau heeft geen directe of indirecte bevoegdheid ten aanzien van beslissingen die de asielautoriteiten van de lidstaten nemen over individuele verzoeken om internationale bescherming.
- (15) Teneinde snel en doeltreffend operationele steun aan de lidstaten te verlenen, waarvan de asielstelsels en opvangvoorzieningen onder bijzondere druk staan, en/of de verlening ervan te coördineren, coördineert het ondersteuningsbureau, op verzoek van de betrokken lidstaten, de steun aan deze lidstaten, onder meer door het inzetten op hun grondgebied van asiel-ondersteuningsteams, die bestaan uit deskundigen op asielgebied. Deze asiel-ondersteuningsteams stellen met name hun deskundigheid met betrekking tot tolkdiensten, informatie over het land van herkomst en kennis over de behandeling en het beheer van asielzaken ter beschikking. De regeling voor asiel-ondersteuningsteams wordt in deze verordening neergelegd, met het oog op hun doeltreffende inzetbaarheid.
- (16) Het ondersteuningsbureau verricht zijn opdracht onder dusdanige omstandigheden dat het uit hoofde van zijn onafhankelijkheid, de wetenschappelijke en technische kwaliteit van de bijstand die het verleent en van de informatie die het verspreidt, de transparantie van zijn procedures en werkwijzen en de zorgvuldigheid waarmee het zijn taken verricht, als referentiepunt kan fungeren.
- (17) Om de werking van het ondersteuningsbureau doeltreffend te kunnen controleren, zijn de Commissie en de lidstaten vertegenwoordigd in de raad van bestuur van het ondersteuningsbureau. Voor zover mogelijk bestaat deze raad van bestuur uit de operationele hoofden van de diensten inzake asiel in de lidstaten, of hun vertegenwoordigers. Deze raad van bestuur beschikt in het bijzonder over de noodzakelijke bevoegdheden om de begroting vast te stellen, de uitvoering van de begroting te verifiëren, passende financiële voorschriften vast te stellen, transparante werkprocedures voor de besluitvorming door het ondersteuningsbureau tot stand te brengen, het jaarverslag over de asielsituatie in de Unie en technische documenten over de toepassing van asielregelingen van de Unie aan te nemen en een uitvoerend directeur aan te stellen, evenals, eventueel, een uitvoerend comité. Teneinde het UNHCR ten volle te betrekken bij de werkzaamheden van het ondersteuningsbureau en gelet op de deskundigheid van het UNHCR op asielgebied, is het UNHCR vertegenwoordigd door een lid zonder stemrecht in de raad van bestuur.

⁽¹⁾ PB L 349 van 25.11.2004, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 53 van 22.2.2007, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 131 van 21.5.2008, blz. 7.

- (18) Gezien de aard van de taken van het ondersteuningsbureau en de rol van de uitvoerend directeur, wordt hij, teneinde het Europees Parlement in staat te stellen met een advies te komen over de geselecteerde kandidaat, verzocht, voorafgaand aan diens benoeming en een eventuele verlenging van diens mandaat, voor de bevoegde commissies van het Europees Parlement een verklaring af te leggen en vragen te beantwoorden. De uitvoerend directeur dient voorts een jaarlijks verslag in bij het Europees Parlement. Tevens kan het Europees Parlement de uitvoerend directeur verzoeken om verslag uit te brengen over de wijze waarop hij zijn taken heeft uitgevoerd.
- (19) Om de volledige autonomie en onafhankelijkheid van het ondersteuningsbureau te waarborgen, wordt aan het ondersteuningsbureau een eigen begroting toegekend, die hoofdzakelijk bestaat uit een bijdrage van de Unie. De financiering van het ondersteuningsbureau is het onderwerp van een akkoord van de begrotingsautoriteit, zoals bedoeld in punt 47 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer ⁽¹⁾. De begrotingsprocedure van de Unie is van toepassing voor zover het gaat om de bijdrage van de Unie en andere subsidies die ten laste komen van de algemene begroting van de Europese Unie. De controle van de rekeningen wordt verricht door de Rekenkamer.
- (20) Het ondersteuningsbureau werkt samen met de autoriteiten van derde landen en de internationale organisaties die bevoegd zijn voor de binnen de werkingssfeer van deze verordening vallende materies, en met derde landen, in het kader van werkafspraken die gemaakt worden overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).
- (21) Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en aan het VWEU, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland bij brieven van 18 mei 2000 kennis gegeven van hun wens deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van deze verordening.
- (22) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het VEU en het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening, die derhalve niet bindend voor, noch van toepassing is op Denemarken.
- (23) Aangezien Denemarken, als lidstaat, tot dusver heeft bijgedragen aan de praktische samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van asiel, faciliteert het ondersteuningsbureau operationele samenwerking met Denemarken. Daartoe wordt een vertegenwoordiger van Denemarken uitgenodigd voor alle vergaderingen van de raad van bestuur, die ook, indien passend, kan beslissen Deense waarnemers bij de vergaderingen van werkgroepen uit te nodigen.
- (24) Voor het verrichten van zijn opdracht staat het ondersteuningsbureau open voor deelname van landen die met de Unie overeenkomsten hebben gesloten uit hoofde waarvan zij de wetgeving van de Unie op het onder deze verordening vallende gebied hebben overgenomen en toepassen, zoals met name IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland. Het ondersteuningsbureau kan, met instemming van de Commissie en overeenkomstig het VEU, ook werkafspraken maken met andere landen dan die welke met de Unie overeenkomsten hebben gesloten op grond waarvan zij de wetgeving van de Unie hebben overgenomen en toepassen. Het ondersteuningsbureau mag echter in geen geval een autonoom extern beleid ontwikkelen.
- (25) Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽²⁾ (het „Financieel Reglement”), met name artikel 185, is van toepassing op het ondersteuningsbureau.
- (26) Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽³⁾ is onverkort van toepassing op het ondersteuningsbureau, dat toetreedt tot het Interinstitutioneel akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding ⁽⁴⁾.
- (27) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽⁵⁾ is van toepassing op het ondersteuningsbureau.
- (28) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽⁶⁾, is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens door het ondersteuningsbureau.

⁽¹⁾ PB C 139 van 14.6.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

⁽⁶⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

- (29) De bepalingen betreffende de huisvesting van het ondersteuningsbureau in de lidstaat waarin het zal gevestigd zijn, en de specifieke voorschriften die gelden voor alle personeelsleden van het ondersteuningsbureau en hun gezinsleden, moeten worden vastgesteld in een vestigingsovereenkomst. Voorts zorgt de gastlidstaat ervoor dat het ondersteuningsbureau in optimale omstandigheden kan werken, inclusief door het aanbieden van onderwijs voor kinderen en van vervoersmogelijkheden, zodat het bureau hooggekwalificeerd personeel kan aantrekken uit een zo breed mogelijk geografisch gebied.
- (30) Aangezien de doelstellingen van deze verordening, namelijk de noodzaak om de toepassing van het CEAS te verbeteren, de praktische samenwerking tussen de lidstaten op asielgebied te faciliteren, te coördineren en te versterken, en operationele steun te verlenen aan lidstaten waarvan de asielstelsels en opvangvoorzieningen onder bijzondere druk staan, of de verlening ervan te coördineren, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden, beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het VEU neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (31) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en wordt toegepast overeenkomstig het in artikel 18 van het Handvest erkende recht op asiel,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

OPRICHTING EN OPDRACHT VAN HET EUROPEES ONDERSTEUNINGSBUREAU VOOR ASIELZAKEN

Artikel 1

Oprichting van het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken

Er wordt een Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (het ondersteuningsbureau) opgericht, dat bijdraagt aan de toepassing van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (het CEAS), en operationele steun verleent aan de lidstaten waarvan de asielstelsels en opvangvoorzieningen onder bijzondere druk staan, of de verlening ervan coördineert.

Artikel 2

Opdracht van het ondersteuningsbureau

1. Het ondersteuningsbureau faciliteert, coördineert en versterkt de diverse aspecten van de praktische samenwerking tussen de lidstaten op asielgebied, teneinde de toepassing van het

CEAS te helpen verbeteren. In dit opzicht wordt het ondersteuningsbureau volledig betrokken bij de externe aspecten van het CEAS.

2. Het ondersteuningsbureau verleent effectieve operationele steun aan lidstaten waarvan de asielstelsels en opvangvoorzieningen onder bijzondere druk staan, gebruik makend van alle nuttige middelen waarover het beschikt, zoals de coördinatie van middelen die de lidstaten volgens de in deze verordening bepaalde voorwaarden ter beschikking stellen.

3. Het ondersteuningsbureau verleent wetenschappelijke en technische bijstand ten aanzien van het beleid en de wetgeving van de Unie in alle aangelegenheden die directe of indirecte gevolgen hebben voor het asielbeleid, zodat het de praktische samenwerking op gebied van asiel ten volle kan steunen en zijn taken doeltreffend kan vervullen. Het ondersteuningsbureau is een onafhankelijke bron van informatie over alle onder deze gebieden vallende aangelegenheden.

4. Het ondersteuningsbureau verricht zijn opdracht onder dusdanige omstandigheden dat het uit hoofde van zijn onafhankelijkheid, de wetenschappelijke en technische kwaliteit van de bijstand die het verleent en van de informatie die het verspreidt, de transparantie van zijn procedures en werkwijzen, de zorgvuldigheid waarmee het zijn taken verricht, en de voor de vervulling van zijn opdracht noodzakelijke informatietechnologie, als referentiepunt kan fungeren.

5. Het ondersteuningsbureau werkt nauw samen met de asielinstanties in de lidstaten, met de nationale migratie- en asieldiensten of andere nationale diensten en met de Commissie. Het ondersteuningsbureau voert zijn taken uit onverminderd de aan andere betrokken organen van de Unie toevertrouwde taken, en werkt nauw samen met deze organen en met het UNHCR.

6. Het ondersteuningsbureau heeft geen bevoegdheid ten aanzien van beslissingen die de asielinstanties van de lidstaten nemen over individuele verzoeken om internationale bescherming.

HOOFDSTUK 2

TAKEN VAN HET ONDERSTEUNINGSBUREAU

AFDELING 1

Ondersteuning van de praktische samenwerking op asielgebied

Artikel 3

Beste praktijken

Het ondersteuningsbureau organiseert, bevordert en coördineert maatregelen op asielgebied die de uitwisseling van informatie en de inventarisering en bundeling van beste praktijken tussen de lidstaten mogelijk maken.

Artikel 4

Informatie over landen van herkomst

Het ondersteuningsbureau organiseert, bevordert en coördineert de activiteiten betreffende informatie over landen van herkomst, en met name:

- a) de verzameling, op een transparante en onpartijdige wijze, van ter zake doende, betrouwbare, nauwkeurige en recente gegevens over het land van herkomst van diegenen die om internationale bescherming verzoeken, met gebruikmaking van alle dienstige informatiebronnen zoals gegevens afkomstig van gouvernementele, niet-gouvernementele en internationale organisaties en de instellingen en organen van de Unie;
- b) het opstellen van verslagen over landen van herkomst, op basis van overeenkomstig punt a) verzamelde informatie;
- c) het opzetten en de ontwikkeling van een portaalsite met gegevens over landen van herkomst en het onderhoud van de portaalsite, met het oog op transparantie overeenkomstig de noodzakelijke voorschriften voor toegang tot zulke gegevens krachtens artikel 42;
- d) de ontwikkeling van een gemeenschappelijk formaat en een gemeenschappelijke aanpak voor de presentatie, de controle en het gebruik van gegevens over landen van herkomst;
- e) de analyse van informatie over landen van herkomst op transparante wijze, met de bedoeling de beoordelingscriteria zoveel mogelijk te stroomlijnen, en, waar nodig, met gebruikmaking van de resultaten van bijeenkomsten van een of meer werkgroepen. Deze analyse heeft niet ten doel de lidstaten instructies te verstrekken betreffende het inwilligen dan wel afwijzen van verzoeken om internationale bescherming.

Artikel 5

Ondersteuning van de hervestiging van personen die internationale bescherming genieten in de Unie

Ten behoeve van lidstaten waarvan het asielstelsel en de opvangvoorzieningen, met name als gevolg van hun ligging of demografische situatie, onder specifieke en onevenredige druk staat, bevordert, faciliteert en coördineert het ondersteuningsbureau de uitwisseling van informatie en andere activiteiten in verband met hervestiging in de Unie. Hervestiging in de Unie gebeurt louter op basis van overeenstemming tussen de lidstaten en met instemming van de persoon die de internationale bescherming geniet, en waar passend in overleg met het UNHCR.

Artikel 6

Ondersteuning van opleiding

1. Het ondersteuningsbureau organiseert en ontwikkelt opleidingen ten behoeve van de leden van alle nationale overheidsdiensten en rechterlijke instanties, alsook voor nationale diensten die in de lidstaten bevoegd zijn voor asielzaken. Deelname aan een opleiding laat de nationale stelsels en procedures onverlet.

Het ondersteuningsbureau ontwikkelt deze opleidingen in nauwe samenwerking met asielinstanties van de lidstaten en maakt hierbij, in voorkomend geval, gebruik van de deskundigheid van academische instellingen en andere betrokken organisaties.

2. Het ondersteuningsbureau beheert en ontwikkelt een Europees asielcurriculum en houdt hierbij rekening met de bestaande samenwerking in de Unie op dit gebied.

3. De door het ondersteuningsbureau aangeboden opleidingen kunnen algemeen, specifiek of thematisch zijn en kunnen het gebruik van de „leid de opleiders op”-methodiek omvatten.

4. De specifieke of thematische opleidingsactiviteiten ter verwerving van kennis en vaardigheden in verband met asiel betreffen onder meer maar niet uitsluitend:

- a) internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie en met name specifieke juridische en jurisprudentiële aangelegenheden;
- b) aangelegenheden in verband met de behandeling van asielverzoeken van minderjarigen en kwetsbare personen met bijzondere behoeften;
- c) gesprekstechnieken;
- d) het gebruik van medische en juridische deskundigenverslagen in asielprocedures;
- e) aangelegenheden in verband met de productie en het gebruik van gegevens over landen van herkomst;
- f) opvangvoorzieningen, met bijzondere aandacht voor kwetsbare groepen en slachtoffers van foltering.

5. De aangeboden opleidingen zijn van hoge kwaliteit en zorgen ervoor dat er kernbeginselen en beste praktijken worden geformuleerd teneinde, met volledige inachtneming van de onafhankelijkheid van de nationale rechterlijke instanties, de convergentie van de administratieve methoden en beslissingen en van de nationale rechtspraak te bevorderen.

6. Het ondersteuningsbureau organiseert voor de deskundigen van de in artikel 15 bedoelde Asiel-interventiepools vervolgoopleidingen die afgestemd zijn op hun taken en functies; het ondersteuningsbureau organiseert ook regelmatig oefeningen met deze deskundigen volgens de in het jaarlijkse werkprogramma van het bureau opgenomen planning voor vervolgoopleidingen en oefeningen.

7. Het ondersteuningsbureau kan in samenwerking met de lidstaten op hun grondgebied opleidingsactiviteiten organiseren.

Artikel 7

Ondersteuning van de externe aspecten van het CEAS

Het ondersteuningsbureau coördineert, met instemming van de Commissie, de gegevensuitwisseling en andere maatregelen betreffende de toepassing van instrumenten en mechanismen inzake de externe dimensie van het CEAS.

Het ondersteuningsbureau coördineert de gegevensuitwisseling en andere maatregelen betreffende hervestiging die de lidstaten hebben genomen om te voldoen aan de vraag naar internationale bescherming van vluchtelingen in derde landen en om blijf te geven van solidariteit met hun gastlanden.

In het kader van zijn opdracht en overeenkomstig artikel 49 kan het ondersteuningsbureau op technisch vlak samenwerken met bevoegde instanties van derde landen, met name met het oog op de bevordering van en de bijstand bij capaciteitsopbouw in de eigen asielstelsels en opvangvoorzieningen van de derde landen en de uitvoering van de programma's voor regionale bescherming en andere maatregelen voor duurzame oplossingen.

AFDELING 2

Ondersteuning van lidstaten die onder bijzondere druk staan

Artikel 8

Bijzondere druk op de asielstelsels en opvangvoorzieningen

Het ondersteuningsbureau coördineert en steunt alle gemeenschappelijke maatregelen ten behoeve van asielstelsels en opvangvoorzieningen van lidstaten die onder bijzondere druk staan waardoor uitzonderlijk zware en dringende eisen worden gesteld aan hun opvangvoorzieningen en asielstelsels. Een dergelijke druk kan ontstaan door de plotselinge toestroom van een groot aantal onderdanen van derde landen die wellicht internationale bescherming nodig hebben of kan voortkomen uit de geografische ligging of de demografische situatie van de lidstaat.

Artikel 9

Verzameling en analyse van informatie

1. Om zicht te krijgen op de behoeften van de lidstaten die onder bijzondere druk staan, verzamelt het ondersteuningsbureau, met name op basis van de gegevens die de lidstaten, het UNHCR en, eventueel, andere ter zake doende organisaties aan het bureau verstrekken, alle gegevens die nuttig zijn voor de vaststelling, de voorbereiding en de definitie van in artikel 10 bedoelde noodmaatregelen om het hoofd te bieden aan de bijzondere druk.

2. Op basis van de door de lidstaten waarvan de beschikbare structuren en personeelsleden onder bijzondere druk staan verstrekte gegevens, inventariseert, verzamelt en analyseert het ondersteuningsbureau stelselmatig, met name op het gebied van vertaal- en tolkdiensten, informatie over de landen van herkomst en over bijstand bij de verwerking en het beheer van asielgevallen, alsook de opvangcapaciteit op asielgebied in de lidstaten die onder bijzondere druk staan, teneinde een snelle en betrouwbare informatie-uitwisseling tussen de diverse asielautoriteiten van de lidstaten te bevorderen.

3. Het ondersteuningsbureau analyseert gegevens over een plotselinge toestroom van grote aantallen onderdanen van derde landen die een bijzondere druk kan leggen op de asielstelsels en opvangvoorzieningen en zorgt voor een snelle uitwisseling van ter zake doende informatie tussen de lidstaten en de Commissie. Het ondersteuningsbureau gebruikt bestaande waarschuwingssystemen en -mechanismen en zet zo nodig een eigen waarschuwingssysteem op.

Artikel 10

Maatregelen ter ondersteuning van de lidstaten

Op verzoek van de betrokken lidstaten coördineert het ondersteuningsbureau de maatregelen ter ondersteuning van de lidstaten waarvan het asielstelsel en de opvangvoorzieningen onder bijzondere druk staan en zorgt met name voor de coördinatie van:

- a) de maatregelen die moeten worden genomen ten behoeve van lidstaten die onder bijzondere druk staan, met het oog op het faciliteren van de eerste analyse van asielverzoeken die door de bevoegde nationale asielautoriteiten worden behandeld;
- b) de maatregelen voor het beschikbaar maken van geschikte opvangfaciliteiten door de lidstaten die onder bijzondere druk staan, met name noodhuisvesting, vervoersmiddelen en medische bijstand;
- c) asiel-ondersteuningsteams, waarvan de werking is omschreven in hoofdstuk 3.

AFDELING 3

Bijdrage aan de toepassing van het CEAS

Artikel 11

Verzameling en uitwisseling van informatie

1. Het ondersteuningsbureau organiseert, coördineert en bevordert de uitwisseling van informatie tussen de asielautoriteiten van de lidstaten, alsook tussen de Commissie en de asielautoriteiten van de lidstaten, betreffende de toepassing van alle instrumenten die onder het acquis inzake asiel van de Unie vallen. Daartoe kan het ondersteuningsbureau, onder meer op basis van bestaande afspraken, een databank opzetten met feitelijke, juridische en jurisprudentiële gegevens over de nationale asielinstrumenten, deze van de Unie en internationale asielinstrumenten. Onverminderd de activiteiten van het ondersteuningsbureau conform de artikelen 15 en 16, worden in deze gegevensbanken geen persoonsgegevens ingevoerd, tenzij het ondersteuningsbureau deze gegevens uit openbare documenten heeft gehaald.

2. Het ondersteuningsbureau verzamelt met name de volgende gegevens:

- a) informatie over de behandeling van verzoeken om internationale bescherming door de nationale overheidsdiensten en autoriteiten;
- b) informatie over de nationale wetgeving en de ontwikkeling ervan op het gebied van asiel, met inbegrip van de jurisprudentie.

Artikel 12

Verslagen en andere documenten van het ondersteuningsbureau

1. Het ondersteuningsbureau stelt elk jaar een verslag op over de situatie inzake asiel in de Unie en houdt daarbij terdege rekening met reeds uit andere bronnen beschikbare informatie. In dit verslag evalueert het ondersteuningsbureau met name de resultaten van de in het kader van deze verordening genomen maatregelen en maakt het een vergelijkende analyse van deze resultaten om de kwaliteit, de samenhang en de doeltreffendheid van het CEAS te verbeteren.

2. Het ondersteuningsbureau kan volgens zijn werkprogramma of op verzoek van de raad van bestuur of de Commissie en met passende inachtneming van de standpunten van de lidstaten of het Europees Parlement, in nauw overleg met zijn werkgroepen en de Commissie, technische documenten aannemen over de toepassing van asielinstrumenten van de Unie, zoals met name richtsnoeren en operationele handleidingen. Waar in die technische documenten wordt verwezen naar het internationale vluchtelingenrecht, wordt ter dege aandacht besteed aan de UNHCR-richtsnoeren op dit gebied. Deze documenten hebben niet ten doel de lidstaten instructies te verstrekken over het inwilligen dan wel afwijzen van verzoeken om internationale bescherming.

HOOFDSTUK 3

ASIEL-ONDERSTEUNINGSTEAMS

Artikel 13

Coördinatie

1. Een lidstaat of lidstaten die onder bijzondere druk staan, kunnen het ondersteuningsbureau verzoeken een asiel-ondersteuningsteam in te zetten. De verzoekende lidstaat of lidstaten verstrekken met name een beschrijving van de situatie, geven de mogelijke doelen voor het verzoek tot inzet aan, en specificeren hetgeen overeenkomstig artikel 18, lid 1, voor het inzetten van een team nodig wordt geacht.

2. In antwoord op het verzoek kan het ondersteuningsbureau zorgen voor de coördinatie van de vereiste technische en operationele bijstand aan de verzoekende lidstaat of lidstaten en van het inzetten, voor een beperkte periode, van een asiel-ondersteuningsteam op het grondgebied van die lidstaat of lidstaten op basis van een operationeel plan in de zin van artikel 18.

Artikel 14

Technische bijstand

De asiel-ondersteuningsteams stellen hun deskundigheid zoals overeengekomen in het in artikel 18 ter bedoelde operationeel plan ter beschikking, met name met betrekking tot tolkdiensten, kennis over het land van herkomst en over de behandeling en het beheer van asielzaken, in het kader van de maatregelen die het ondersteuningsbureau overeenkomstig artikel 10 heeft genomen ter ondersteuning van de lidstaten.

Artikel 15

Asiel-interventiepoo

1. De raad van bestuur besluit, op voorstel van de uitvoerend directeur van het bureau, met een meerderheid van drie vierde van de stemgerechtigde leden over het profiel en het totale aantal van de deskundigen die aan de asiel-ondersteuningsteams ter beschikking worden gesteld (asiel-interventiepoo). Als onderdeel van de asiel-interventiepoo stelt het ondersteuningsbureau een tolkenlijst op. Dezelfde procedure geldt voor eventuele latere wijzigingen in het profiel en in het totale aantal deskundigen in de asiel-interventiepoo.

2. Via een poo van nationale deskundigen, opgebouwd op basis van de verschillende vastgestelde profielen, dragen de lidstaten bij aan de asiel-interventiepoo door deskundigen aan te wijzen die beantwoorden aan de verlangde profielen.

De lidstaten helpen het ondersteuningsbureau bij het vinden van tolken voor de lijst met tolken.

De lidstaten mogen ervoor kiezen tolken in te zetten of per videoconferentie beschikbaar te stellen.

Artikel 16

Het inzetten van asiel-ondersteuningsteams

1. De lidstaat van herkomst behoudt zijn autonomie met betrekking tot de selectie van het aantal en de profielen van de deskundigen (nationale pool) en de duur van de inzet ervan. De lidstaten sturen deze deskundigen op verzoek van het ondersteuningsbureau, tenzij zij worden geconfronteerd met een situatie die de uitvoering van nationale taken ernstig in het gedrang brengt, zoals een situatie die maakt dat zij over onvoldoende personeel beschikken voor het uitvoeren van de procedures voor het bepalen van de status van personen die om internationale bescherming verzoeken. De lidstaten delen op verzoek van het ondersteuningsbureau onverwijld het aantal, de namen en het profiel van de deskundigen van hun nationale pool mee die zij zo spoedig mogelijk aan een asiel-ondersteuningsteam ter beschikking kunnen stellen.

2. Bij de bepaling van de samenstelling van een in te zetten asiel-ondersteuningsteam houdt de uitvoerend directeur rekening met de bijzondere omstandigheden waarmee de verzoekende lidstaat wordt geconfronteerd. Het asiel-ondersteuningsteam wordt samengesteld volgens het in artikel 18 bedoelde operationele plan.

Artikel 17

Besluitvorming inzake het inzetten van asiel-ondersteuningsteams

1. Indien nodig kan de uitvoerend directeur deskundigen van het ondersteuningsbureau sturen om de situatie in de verzoekende lidstaat te beoordelen.

2. De uitvoerend directeur stelt de raad van bestuur onmiddellijk in kennis van ieder verzoek om een asiel-ondersteuningsteam in te zetten.

3. De uitvoerend directeur neemt zo spoedig mogelijk en uiterlijk vijf werkdagen na de ontvangst ervan, een besluit over het verzoek betreffende het inzetten van een asiel-ondersteuningsteam. De uitvoerend directeur stelt de verzoekende lidstaat en de raad van bestuur gelijktijdig schriftelijk in kennis van zijn beslissing, waarbij hij de voornaamste redenen vermeldt waarop het besluit is gebaseerd.

4. Indien de uitvoerend directeur beslist een of meer asiel-ondersteuningsteams in te zetten, stellen het ondersteuningsbureau en de verzoekende lidstaat onmiddellijk overeenkomstig artikel 18 een operationeel plan op.

5. Zodra er overeenstemming is bereikt over dat plan, stelt de uitvoerend directeur de betrokken lidstaten in kennis van het

gevraagde aantal en het profiel van de deskundigen die aan het asiel-ondersteuningsteam zullen deelnemen. Deze informatie wordt schriftelijk verstrekt aan de in artikel 19 bedoelde nationale contactpunten, onder vermelding van de voor het inzetten van de teams geplande datum. Er wordt hun tevens een exemplaar van het operationele plan verstrekt.

6. Indien de uitvoerend directeur afwezig of verhinderd is, worden de besluiten inzake het inzetten van asiel-ondersteuningsteams genomen door het plaatsvervangende afdelingshoofd.

Artikel 18

Operationeel plan

1. De uitvoerend directeur en de verzoekende lidstaat stellen in onderlinge overeenstemming een operationeel plan op, waarin de precieze voorwaarden voor het inzetten van asiel-ondersteuningsteams worden opgenomen. Het operationeel plan bevat de volgende gegevens:

- a) een beschrijving van de situatie met de *modus operandi* en de doelstellingen van de inzet, inclusief het operationele doel;
- b) de te verwachten duur van de inzet van de asiel-ondersteuningsteams;
- c) het geografisch bevoegdheidsgebied in de verzoekende lidstaat waar de asiel-ondersteuningsteams zullen worden ingezet;
- d) een taakomschrijving en speciale instructies voor de leden van de asiel-ondersteuningsteams, onder meer over de vraag welke databanken in de verzoekende lidstaat door de teamleden kunnen worden geraadpleegd en welke uitrusting zij daar kunnen gebruiken; en
- e) de samenstelling van de asiel-ondersteuningsteams.

2. Voor wijzigingen of aanpassingen van het operationeel plan is de instemming van zowel de uitvoerend directeur als de verzoekende lidstaat vereist. Het ondersteuningsbureau zendt onmiddellijk een kopie van het gewijzigde of aangepaste operationele plan toe aan de deelnemende lidstaten.

Artikel 19

Nationaal contactpunt

Elke lidstaat wijst een nationaal contactpunt aan dat is belast met de communicatie met het ondersteuningsbureau over alle aangelegenheden die de asiel-ondersteuningsteams betreffen.

*Artikel 20***Contactpunt bij de Unie**

1. De uitvoerend directeur wijst een of meer deskundigen van het ondersteuningsbureau aan die optreden als contactpunt bij de Unie en belast zijn met de coördinatie. De uitvoerend directeur deelt de ontvangende lidstaat mee wie is aangewezen.

2. Het contactpunt bij de Unie treedt namens het ondersteuningsbureau op voor alle aspecten van het inzetten van de asiel-ondersteuningsteams. Het contactpunt bij de Unie heeft met name tot taak:

- a) op te treden als schakel tussen het ondersteuningsbureau en de ontvangende lidstaat;
- b) op te treden als schakel tussen het ondersteuningsbureau en de leden van de asiel-ondersteuningsteams, en hun namens het ondersteuningsbureau bijstand verlenen bij alle aangelegenheden in verband met het inzetten van deze teams;
- c) toe te zien op de correcte uitvoering van het operationeel plan; en
- d) bij het ondersteuningsbureau verslag uit te brengen over alle aspecten betreffende het inzetten van de asiel-ondersteuningsteams.

3. De uitvoerend directeur kan het contactpunt bij de Unie toestaan hulp te bieden bij het oplossen van geschillen over de uitvoering van het operationeel plan en het inzetten van de asiel-ondersteuningsteams.

4. Bij de uitvoering van zijn taken aanvaardt het contactpunt bij de Unie alleen instructies van het ondersteuningsbureau.

*Artikel 21***Wettelijke aansprakelijkheid**

1. Wanneer leden van een asiel-ondersteuningsteam optreden in een ontvangende lidstaat, is die lidstaat overeenkomstig zijn nationale recht aansprakelijk voor de door hen tijdens hun operaties veroorzaakte schade.

2. Indien deze schade het gevolg is van grove nalatigheid of opzettelijk wangedrag kan de ontvangende lidstaat de zendende lidstaat benaderen met het oog op de terugbetaling door die lidstaat van aan de slachtoffers of hun rechthebbenden uitgekeerde bedragen.

3. Onder voorbehoud van de uitoefening van zijn rechten tegenover derden doet elke lidstaat afstand van al zijn vorderingen tegen de ontvangende lidstaat of elke andere lidstaat met betrekking tot de door hem geleden schade, tenzij de schade door grove nalatigheid of opzettelijk wangedrag is veroorzaakt.

4. Geschillen tussen lidstaten in verband met de toepassing van de leden 2 en 3 van dit artikel die niet door wederzijdse onderhandelingen kunnen worden beslecht, worden door deze lidstaten overeenkomstig artikel 273 van het VWEU aan het Hof van Justitie voorgelegd.

5. Kosten ten gevolge van tijdens de inzet aan de uitrusting van het ondersteuningsbureau veroorzaakte schade worden gedekt door het ondersteuningsbureau, onder voorbehoud van de uitoefening van zijn rechten tegenover derden, behalve in geval van grove nalatigheid of opzettelijk wangedrag.

*Artikel 22***Strafrechtelijke aansprakelijkheid**

Tijdens het inzetten van asiel-ondersteuningsteams worden de teamleden, wat betreft tegen of door hen gepleegde strafbare feiten, op dezelfde wijze behandeld als functionarissen van de ontvangende lidstaat.

*Artikel 23***Kosten**

Wanneer de lidstaten hun deskundigen ter beschikking stellen in het kader van het inzetten van de asiel-ondersteuningsteams dekt het ondersteuningsbureau de kosten met betrekking tot:

- a) de reis van de zendende lidstaat naar de ontvangende lidstaat en vice versa;
- b) vaccinaties;
- c) bijzondere verzekeringen;
- d) medische verzorging;
- e) dagvergoedingen, inclusief verblijfskostenvergoedingen;
- f) de technische uitrusting van het ondersteuningsbureau; en
- g) honoraria van deskundigen.

HOOFDSTUK 4

ORGANISATIE VAN HET ONDERSTEUNINGSBUREAU*Artikel 24***Bestuurs- en beheerstructuur van het ondersteuningsbureau**

De bestuurs- en beheersstructuur van het ondersteuningsbureau omvat:

- a) een raad van bestuur;
- b) een uitvoerend directeur en het personeel van het ondersteuningsbureau.

De bestuurs- en beheersstructuur van het ondersteuningsbureau kan een uitvoerend comité omvatten, indien dat conform artikel 29, lid 2, wordt ingesteld.

*Artikel 25***Samenstelling van de raad van bestuur**

1. Elke door deze verordening gebonden lidstaat stelt één lid aan in de raad van bestuur, en de Commissie twee leden.
2. Elk lid van de raad van bestuur kan worden vervangen of vergezeld door een plaatsvervangend lid. Het plaatsvervangend lid dat een lid vergezelt, woont de beraadslagingen zonder stemrecht bij.
3. De leden van de raad van bestuur worden aangesteld op grond van het hoge niveau van hun ervaring, beroepsverantwoordelijkheid en deskundigheid op het gebied van asiel.
4. Een vertegenwoordiger van het UNHCR is lid van de raad van bestuur, doch zonder stemrecht.
5. De leden van de raad van bestuur worden voor drie jaar aangesteld. Deze termijn kan worden verlengd. Wanneer hun ambtstermijn afloopt of zij ontslag nemen, blijven de leden in functie totdat hun mandaat is verlengd of in hun vervanging is voorzien.

*Artikel 26***Voorzitter van de raad van bestuur**

1. De raad van bestuur kiest uit zijn stemgerechtigde leden een voorzitter en een vicevoorzitter. De vicevoorzitter vervangt

ambtshalve de voorzitter wanneer deze is verhinderd zijn taken te verrichten.

2. De ambtstermijn van de voorzitter en van de vicevoorzitter bedraagt drie jaar en kan eenmaal worden verlengd. Indien zij tijdens de ambtstermijn als voorzitter of vicevoorzitter het lidmaatschap van de raad van bestuur verliezen, loopt de ambtstermijn op dezelfde datum automatisch af.

*Artikel 27***Vergaderingen van de raad van bestuur**

1. De voorzitter roept de raad van bestuur bijeen. De uitvoerend directeur neemt deel aan de beraadslagingen. De vertegenwoordiger van het UNHCR neemt niet aan de vergadering deel wanneer de raad van bestuur de functies vervult die zijn beschreven in artikel 29, lid 1, onder b), h), i), j) en m), en in artikel 29, lid 2, noch wanneer de raad van bestuur besluit financiële middelen ter beschikking te stellen voor de activiteiten die het ondersteuningsbureau in staat stellen te profiteren van de deskundigheid van het UNHCR op asielgebied, zoals bedoeld in artikel 50.

2. De raad van bestuur houdt ten minste twee gewone vergaderingen per jaar. Daarnaast komt de raad van bestuur op initiatief van zijn voorzitter of op verzoek van een derde van de leden bijeen.

3. De raad van bestuur kan elkeen van wie het advies dienstig kan zijn, uitnodigen om als waarnemer de vergaderingen bij te wonen.

Denemarken wordt uitgenodigd voor de vergaderingen van de raad van bestuur.

4. Onverminderd de bepalingen van het reglement van orde, kunnen de leden van de raad van bestuur zich laten bijstaan door raadgevers of deskundigen.

5. Het secretariaat van de raad van bestuur wordt verzorgd door het ondersteuningsbureau.

*Artikel 28***Wijze van stemmen**

1. Tenzij anders bepaald, neemt de raad van bestuur besluiten met absolute meerderheid van de stemmen van zijn stemgerechtigde leden. Elk stemgerechtigd lid beschikt over één stem. Bij afwezigheid van een lid is zijn plaatsvervanger gerechtigd diens stemrecht uit te oefenen.

2. De uitvoerend directeur neemt niet deel aan de stemming.

3. De voorzitter neemt aan de stemming deel.

4. De lidstaten die niet ten volle aan het acquis van de Unie inzake asiel deelnemen, nemen niet deel aan de stemming in de raad van bestuur over besluiten welke onder artikel 29, lid 1, onder e), vallen, en het desbetreffende technisch document uitsluitend handelt over een onderdeel van asielwetgeving van de Unie waardoor zij niet zijn gebonden.

5. In het reglement van orde van de raad van bestuur worden de nadere bijzonderheden van de stemming bepaald, met name de voorwaarden waaronder een lid namens een ander lid kan handelen, alsmede de eventuele quorumvereisten.

Artikel 29

Taken van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur zorgt ervoor dat het ondersteuningsbureau de taken uitvoert waarmee het is belast. De raad is het programmerings- en toezichtsorgaan van het ondersteuningsbureau. De raad heeft met name tot taak:

- a) na advies van de Commissie met een meerderheid van drie vierde van zijn stemgerechtigde leden zijn reglement van orde vaststellen;
- b) conform artikel 30 de uitvoerend directeur aan te tellen, als tuchtraad op te treden ten aanzien van de uitvoerend directeur en hem, in voorkomend geval, te schorsen of te ontslaan;
- c) een algemeen jaarverslag over de activiteiten van het ondersteuningsbureau goed te keuren en het uiterlijk op 15 juni van het volgende jaar toe te zenden aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer. Het algemeen jaarverslag wordt gepubliceerd;
- d) overeenkomstig artikel 12, lid 1, een jaarverslag over de asielsituatie in de Unie aan te nemen. Dit verslag wordt toegezonden aan het Europees Parlement. De Raad en de Commissie kunnen het verslag eveneens opvragen;
- e) de in artikel 12, lid 2, bedoelde technische documenten aannemen;
- f) uiterlijk op 30 september van elk jaar, op basis van een door de uitvoerend directeur ingediend ontwerp en na ad-

vies van de Commissie met een meerderheid van drie vierde van zijn stemgerechtigde leden het werkprogramma van het ondersteuningsbureau voor het volgende jaar vast te stellen en het toe te zenden aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie. Het werkprogramma wordt vastgesteld conform de jaarlijkse begrotingsprocedure van de Unie en het wetgevingsprogramma van de Unie op het gebied van asiel;

- g) overeenkomstig hoofdstuk 5 zijn taken met betrekking tot de begroting van het ondersteuningsbureau te verrichten;
- h) overeenkomstig artikel 42 van deze verordening praktische regelingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 te treffen;
- i) met inachtneming van het bepaalde in artikel 38, het personeelsbeleid van het ondersteuningsbureau vast te stellen;
- j) na de Commissie om advies te hebben verzocht, het meerjarenplan voor het personeelsbeleid vast te stellen;
- k) alle besluiten te nemen betreffende de uitvoering van de opdracht van het ondersteuningsbureau, zoals omschreven in deze verordening;
- l) alle besluiten te nemen over het opzetten en, zo nodig, de verdere ontwikkeling van de in deze verordening vermelde informatiesystemen en met name de in artikel 4, onder c), bedoelde portaal-site; en
- m) alle besluiten te nemen over het opzetten en, zo nodig, de verdere ontwikkeling van de interne structuren van het ondersteuningsbureau.

2. De raad van bestuur kan een uitvoerend comité opzetten dat de raad van bestuur en de uitvoerend directeur helpt bij de voorbereiding van de door de raad van bestuur vast te stellen besluiten, werkprogramma's en activiteiten, en zo nodig in spoedeisende gevallen namens de raad van bestuur bepaalde voorlopige besluiten neemt.

Het uitvoerend comité bestaat uit acht leden die worden gekozen uit de leden van de raad van bestuur, onder wie één Commissielid. De ambtstermijn van de leden van het uitvoerend comité heeft dezelfde duur als die van de leden van de raad van bestuur.

Op verzoek van het uitvoerend comité kunnen de vertegenwoordigers van het UNHCR of iemand anders wiens mening van belang kan zijn, zonder stemrecht deelnemen aan de werkzaamheden van het uitvoerend comité.

De werkwijze van het uitvoerend comité wordt door het ondersteuningsbureau vastgelegd in zijn reglement van orde en openbaar gemaakt.

Artikel 30

Aanstelling van de uitvoerend directeur

1. De uitvoerend directeur wordt gekozen uit kandidaten die na een door de Commissie georganiseerd algemeen vergelijkend onderzoek geschikt zijn bevonden, en wordt door de raad van bestuur aangesteld voor een termijn van vijf jaar. Deze selectieprocedure houdt in dat in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en elders een oproep tot het indienen van blijken van belangstelling wordt geplaatst. De raad van bestuur kan een nieuwe procedure vragen als hij geen van de kandidaten op de eerste lijst geschikt acht. De uitvoerend directeur wordt aangewezen op basis van persoonlijke verdiensten, ervaring op het gebied van asiel en capaciteiten inzake bestuur en beheer. Vóór de aanstelling wordt de door de raad van bestuur gekozen kandidaat verzocht een verklaring voor de bevoegde commissies van het Europees Parlement af te leggen en de vragen van de commissieleden te beantwoorden.

Na deze verklaring kan het Europees Parlement een advies aannemen waarin het zijn mening over de geselecteerde kandidaat geeft. De raad van bestuur laat het Europees Parlement weten op welke wijze met dit advies rekening wordt gehouden. Zolang de kandidaat niet is benoemd, geldt het advies als persoonlijk en vertrouwelijk.

In de loop van de negen maanden vóór het verstrijken van deze vijfjarige ambtstermijn van de uitvoerend directeur verricht de Commissie een evaluatie, die met name betrekking heeft op:

- de prestaties van de uitvoerend directeur; en
- de taken en verplichtingen van het ondersteuningsbureau in de komende jaren.

2. Rekening houdend met de evaluatie en alleen indien de opdracht en verplichtingen van het ondersteuningsbureau het rechtvaardigen, kan de raad van bestuur de ambtstermijn van de uitvoerend directeur eenmaal met maximaal drie jaar verlengen.

3. De raad van bestuur stelt het Europees Parlement in kennis van zijn voornemen om de ambtstermijn van de uitvoerend directeur te verlengen. In de loop van de maand die voorafgaat aan de verlenging van zijn ambtstermijn wordt de uitvoerend directeur verzocht een verklaring voor de bevoegde commissies van het Europees Parlement af te leggen en vragen van de commissieleden te beantwoorden.

Artikel 31

Taken van de uitvoerend directeur

1. Het ondersteuningsbureau wordt geleid door de uitvoerend directeur, die onafhankelijk is in de uitvoering van zijn taken. De uitvoerend directeur is verantwoordelijk aan de raad van bestuur.

2. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie, de raad van bestuur en, in voorkomend geval, het uitvoerend comité, vraagt of aanvaardt de uitvoerend directeur geen instructies van een regering of een andere instantie.

3. De uitvoerend directeur brengt desverlangd aan het Europees Parlement verslag uit over de wijze waarop hij zijn taken heeft uitgevoerd. De Raad kan de uitvoerend directeur verzoeken verslag uit te brengen over de wijze waarop hij zijn taken heeft uitgevoerd.

4. De uitvoerend directeur is de wettelijke vertegenwoordiger van het ondersteuningsbureau.

5. De uitvoerend directeur kan worden bijgestaan door een of meer afdelingshoofden. Indien de uitvoerend directeur afwezig of verhinderd is, neemt een van de afdelingshoofden zijn plaats in.

6. De uitvoerend directeur is belast met het bestuurlijk beheer van het ondersteuningsbureau en met de uitvoering van de taken die het ondersteuningsbureau ingevolge deze verordening heeft. De uitvoerend directeur is in het bijzonder belast met:

- a) het dagelijkse bestuur van het ondersteuningsbureau;
- b) het opstellen van voorstellen voor de werkprogramma's van het ondersteuningsbureau, na advies van de Commissie;
- c) de uitvoering van de werkprogramma's en de besluiten van de raad van bestuur;

- d) het opstellen van de in artikel 4, onder b), bedoelde verslagen over landen van herkomst;
- e) het opstellen van een ontwerp voor de financiële regeling van het ondersteuningsbureau die overeenkomstig artikel 37 wordt aangenomen door de raad van bestuur, alsook voor de maatregelen ter uitvoering van die regeling;
- f) het opstellen van het ontwerp van de ontvangsten- en uitgavenraming voor het ondersteuningsbureau, alsook de uitvoering van de begroting;
- g) het uitoefenen ten aanzien van het personeel van het ondersteuningsbureau van de in artikel 38 bedoelde bevoegdheden;
- h) het nemen van alle besluiten over het beheer van de in deze verordening vermelde informatiesystemen en met name van de in artikel 4, onder c), bedoelde portaalsite;
- i) het nemen van alle besluiten over het beheer van de interne structuren van het ondersteuningsbureau; en
- j) de coördinatie en het doen functioneren van het in artikel 51 bedoelde adviesforum. Daartoe neemt de uitvoerend directeur in overleg met ter zake doende maatschappelijke organisaties eerst een plan voor de installatie van het adviesforum aan. Na de formele installatie neemt de uitvoerend directeur, in overleg met het adviesforum, een operationeel plan aan met voorschriften inzake de frequentie en de aard van het advies en de organisatorische mechanismes voor de uitvoering van artikel 51. Voorts worden transparante criteria voor continue deelneming aan het adviesforum vastgesteld.

Artikel 32

Groepen

1. In het kader van zijn opdracht in de zin van deze verordening kan het ondersteuningsbureau groepen oprichten, bestaande uit deskundigen van de bevoegde asielinstanties van de lidstaten, onder wie rechters. Het ondersteuningsbureau stelt groepen in voor de uitvoering van artikel 4, onder e), en artikel 12, lid 2. De deskundigen kunnen zich laten vervangen door gelijktijdig aangestelde plaatsvervangers.
2. De Commissie heeft van rechtswege zitting in de groepen. De vertegenwoordigers van het UNHCR kunnen, afhankelijk van de aard van de behandelde aangelegenheden, de vergaderingen van de groepen van het ondersteuningsbureau volledig of gedeeltelijk bijwonen.

3. De groepen kunnen elkeen wiens mening van belang kan zijn, met name vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, werkzaam op asielgebied, uitnodigen om de vergaderingen bij te wonen.

HOOFDSTUK 5

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 33

Begroting

1. Voor elk begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, worden alle ontvangsten en uitgaven van het ondersteuningsbureau geraamd en vervolgens in de begroting van het ondersteuningsbureau vervat.
2. De ontvangsten en uitgaven van het ondersteuningsbureau zijn in evenwicht.
3. Onverminderd andere middelen, bestaan de ontvangsten van het ondersteuningsbureau uit:
 - a) een in de algemene begroting van de Europese Unie opgenomen bijdrage van de Unie;
 - b) vrijwillige bijdragen van de lidstaten;
 - c) vergoedingen voor publicaties en andere door het ondersteuningsbureau verrichte diensten;
 - d) een bijdrage van de geassocieerde landen.

4. De uitgaven van het ondersteuningsbureau omvatten de bezoldiging van het personeel, uitgaven voor administratie en infrastructuur en huishoudelijke uitgaven.

Artikel 34

Vaststelling van de begroting

1. Elk jaar stelt de uitvoerend directeur een ontwerp-raming op van de ontvangsten en uitgaven van het ondersteuningsbureau voor het volgende begrotingsjaar, waarin een personeelsformatie is opgenomen, en zendt deze toe aan de raad van bestuur.
2. Op basis van dit ontwerp stelt de raad van bestuur een voorlopige raming op van de ontvangsten en uitgaven van het ondersteuningsbureau voor het volgende begrotingsjaar.

3. De voorlopige raming van de ontvangsten en uitgaven van het ondersteuningsbureau wordt uiterlijk op 10 februari aan de Commissie toegezonden. De raad van bestuur zendt een definitieve versie van die raming, die tevens een ontwerp van personeelsformatie bevat, uiterlijk op 31 maart aan de Commissie.

4. De Commissie zendt de raming, samen met het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie, toe aan het Europees Parlement en de Raad (de begrotingsautoriteit).

5. Op basis van de raming neemt de Commissie de geraamde bedragen die zij nodig acht met betrekking tot de personeelsformatie en het bedrag van de subsidie ten laste van de algemene begroting, op in het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie, dat zij overeenkomstig de artikelen 313 en 314 van het VWEU voorlegt aan de begrotingsautoriteit.

6. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten voor de subsidie aan het ondersteuningsbureau goed.

7. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie van het ondersteuningsbureau vast.

8. De begroting van het ondersteuningsbureau wordt vastgesteld door de raad van bestuur. De begroting wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Europese Unie. Indien nodig wordt de begroting dienovereenkomstig aangepast.

9. De raad van bestuur stelt de begrotingsautoriteit zo spoedig mogelijk in kennis van de projecten die hij voornemens is te realiseren en die aanzienlijke financiële gevolgen voor de financiering van de begroting kunnen hebben, met name onroerend-goedprojecten zoals de huur of aankoop van gebouwen. Hij brengt de Commissie daarvan op de hoogte.

10. Een tak van de begrotingsautoriteit die heeft verklaard advies te willen uitbrengen, doet het advies binnen zes weken na de kennisgeving van het project toekomen aan de raad van bestuur.

Artikel 35

Uitvoering van de begroting

1. De uitvoerend directeur voert de begroting van het ondersteuningsbureau uit.

2. De uitvoerend directeur zendt de begrotingsautoriteit jaarlijks alle relevante informatie over de resultaten van de evaluatieprocedures toe.

Artikel 36

Indiening van de rekeningen en kwijting

1. Uiterlijk op 1 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar dient de rekenplichtige van het ondersteuningsbureau de voorlopige jaarrekening, samen met het verslag over het budgettair en financieel beheer van het begrotingsjaar, in bij de rekenplichtige van de Commissie. De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen van de instellingen en de gedecentraliseerde organen in de zin van artikel 128 van het Financieel Reglement.

2. Uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar, zendt de rekenplichtige van de Commissie de voorlopige rekeningen van het ondersteuningsbureau, samen met het verslag over het budgettair en financieel beheer van het begrotingsjaar, toe aan de Rekenkamer. Het verslag over het begrotings- en financieel beheer van het begrotingsjaar wordt tevens aan het Europees Parlement en de Raad toegezonden.

3. Na ontvangst van de opmerkingen van de Rekenkamer over de voorlopige rekeningen van het ondersteuningsbureau overeenkomstig artikel 129 van het Financieel Reglement maakt de uitvoerend directeur onder zijn verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen van het ondersteuningsbureau op en zendt deze voor advies toe aan de raad van bestuur.

4. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van het ondersteuningsbureau.

5. Uiterlijk op 1 juli van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar zendt de uitvoerend directeur de definitieve rekeningen, samen met het advies van de raad van bestuur, toe aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.

6. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.

7. De uitvoerend directeur geeft de Rekenkamer uiterlijk op 30 september antwoord op haar opmerkingen. Hij dient dit antwoord ook in bij de raad van bestuur.

8. De uitvoerend directeur verstrekt het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor het goede verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken begrotingsjaar, overeenkomstig artikel 146, lid 3, van het Financieel Reglement.

9. Vóór 15 mei van het jaar n+2 verleent het Europees Parlement op aanbeveling van de Raad, die met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, de uitvoerend directeur kwijting voor de uitvoering van de begroting van het begrotingsjaar n.

Artikel 37

Financiële regeling

De financiële regeling die op het ondersteuningsbureau van toepassing is, wordt door de raad van bestuur na raadpleging van de Commissie vastgesteld. Deze financiële regeling mag slechts afwijken van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie van 19 november 2002 houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 185 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾, indien de specifieke vereisten van de werking van het ondersteuningsbureau dit noodzakelijk maken en mits de Commissie hierin heeft toegestemd.

HOOFDSTUK 6

BEPALINGEN BETREFFENDE HET PERSONEEL

Artikel 38

Personeel

1. Het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68⁽²⁾ (het statuut) en de regels die gezamenlijk zijn vastgesteld door de instellingen van de Europese Unie met het oog op de toepassing van dit statuut en deze regeling zijn van toepassing op het personeel van het ondersteuningsbureau, met inbegrip van de uitvoerend directeur.

2. De raad van bestuur stelt, met instemming van de Commissie, de uitvoeringsmaatregelen vast die zijn bedoeld in artikel 110 van het statuut.

3. De bevoegdheden die bij het statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag en bij de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag zijn toegekend, worden door het ondersteuningsbureau uitgeoefend met betrekking tot zijn eigen personeel.

4. De raad van bestuur stelt bepalingen op grond waarvan uit de lidstaten gedetacheerde nationale deskundigen voor het ondersteuningsbureau kunnen werken.

Artikel 39

Voorrechten en immuniteiten

Het protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie is van toepassing op het ondersteuningsbureau.

HOOFDSTUK 7

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 40

Rechtsstatus

1. Het ondersteuningsbureau is een orgaan van de Unie. Het heeft rechtspersoonlijkheid.

2. In elk der lidstaten heeft het ondersteuningsbureau de ruimste handelingsbevoegdheid welke bij de nationale wet aan rechtspersonen is toegekend. Het ondersteuningsbureau kan met name roerende en onroerende goederen verkrijgen of vervreemden en in rechte optreden.

3. Het ondersteuningsbureau wordt vertegenwoordigd door zijn uitvoerend directeur.

Artikel 41

Talenregeling

1. De bepalingen van Verordening nr. 1 van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap⁽³⁾ zijn op het ondersteuningsbureau zijn van toepassing.

2. Onverminderd de besluiten die op grond van artikel 342 van het VWEU worden genomen, worden het algemeen jaarverslag over de activiteiten van het ondersteuningsbureau en het jaarlijks werkprogramma van het bureau, bedoeld in artikel 29, lid 1, onder c) respectievelijk f), in alle officiële talen van de instellingen van de Europese Unie opgesteld.

3. De voor het functioneren van het ondersteuningsbureau vereiste vertaaldiensten worden verricht door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 42

Toegang tot documenten

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op de documenten die bij het ondersteuningsbureau berusten.

2. De raad van bestuur stelt binnen zes maanden na de datum van zijn eerste vergadering de gedetailleerde regels ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vast.

⁽¹⁾ PB L 357 van 31.12.2002, blz. 72.

⁽²⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1.

⁽³⁾ PB 17 van 6.10.1958, blz. 385.

3. Tegen een besluit van het ondersteuningsbureau op grond van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan, onder de in respectievelijk artikel 228 en artikel 263 van het VWEU bepaalde voorwaarden, een klacht worden ingediend bij de Ombudsman of een beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

4. De verwerking van persoonsgegevens door het ondersteuningsbureau wordt beheerst door Verordening (EG) nr. 45/2001.

Artikel 43

Veiligheidsvoorschriften betreffende de bescherming van gerubriceerde gegevens en niet-gerubriceerde gevoelige gegevens

1. Het ondersteuningsbureau past de beveiligingsbeginselen toe welke zijn vervat in Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie van 29 november 2001 tot wijziging van haar reglement van orde⁽¹⁾, onder meer de bepalingen betreffende de uitwisseling, de verwerking en de opslag van gerubriceerde gegevens.

2. Het ondersteuningsbureau past tevens de beveiligingsbeginselen inzake de behandeling van niet-gerubriceerde gevoelige gegevens toe, zoals vastgesteld en uitgevoerd door de Commissie.

Artikel 44

Fraudebestrijding

1. Met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere illegale handelingen is Verordening (EG) nr. 1073/1999 onverminderd van toepassing.

2. Het ondersteuningsbureau treedt toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 en stelt onverwijld de dienovereenkomstige voorschriften vast, die op alle medewerkers van het ondersteuningsbureau van toepassing zijn.

3. De financieringsbesluiten, alsmede alle contracten en uitvoeringsinstrumenten die uit de besluiten voortvloeien, stipuleren uitdrukkelijk dat de Rekenkamer en het OLAF, indien nodig, bij de begunstigden van middelen van het ondersteuningsbureau en bij de tussenpersonen die deze middelen verdelen, tot controle ter plaatse kunnen overgaan.

Artikel 45

Aansprakelijkheid

1. De contractuele aansprakelijkheid van het ondersteuningsbureau wordt beheerst door de wetgeving die van toepassing is op de betrokken overeenkomst.

2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd uitspraak te doen krachtens een arbitrageclausule in een door het ondersteuningsbureau gesloten overeenkomst.

3. Bij niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt het ondersteuningsbureau, conform de algemene beginselen welke de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben, alle door zijn diensten of door zijn personeelsleden in de uitoefening van hun werkzaamheden veroorzaakte schade.

4. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd, kennis te nemen van geschillen over de vergoeding van de in lid 3 bedoelde schade.

5. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden jegens het ondersteuningsbureau wordt beheerst door de bepalingen van het statuut dat op hen van toepassing is.

Artikel 46

Evaluatie en herziening

1. Uiterlijk 19 juni 2014 geeft het ondersteuningsbureau opdracht tot een onafhankelijke externe evaluatie van de behaalde resultaten, op basis van de door de raad van bestuur, met instemming van de Commissie, vastgestelde opdracht. Bij deze evaluatie wordt nagegaan wat de impact van het bureau is op de praktische samenwerking op asielgebied en op het CEAS. Bij de evaluatie wordt gekeken naar de vorderingen van het ondersteuningsbureau binnen zijn mandaat en wordt beoordeeld of bijkomende maatregelen nodig zijn voor een daadwerkelijke solidariteit en een deling van de verantwoordelijkheden met de lidstaten die onder bijzondere druk staan. Meer bepaald wordt onderzocht of het nodig is de opdracht van het bureau aan te passen, en wat in voorkomend geval de financiële consequenties daarvan zijn en wordt tevens onderzocht of de beheerstructuur is berekend voor de taken van het ondersteuningsbureau. Bij de evaluatie wordt rekening gehouden met de standpunten van de belanghebbende partijen op zowel het niveau van de Unie als nationaal niveau.

2. Rekening houdend met de resultaten van de in lid 1 bedoelde evaluatie, bepaalt de raad van bestuur, met instemming van de Commissie, wanneer de verdere evaluaties zullen plaatsvinden.

Artikel 47

Administratieve controle

De activiteiten van het ondersteuningsbureau zijn, overeenkomstig de bepalingen van artikel 228 van het VWEU, aan de controle van de Ombudsman onderworpen.

⁽¹⁾ PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1.

*Artikel 48***Samenwerking met Denemarken**

Het ondersteuningsbureau faciliteert de operationele samenwerking met Denemarken, waaronder de uitwisseling van informatie en beproefde methode op zijn werkterrein.

*Artikel 49***Samenwerking met derde en geassocieerde landen**

1. Het ondersteuningsbureau staat open voor deelname van IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland als waarnemers. Betreffende onder meer de aard en de omvang van de deelname, en de wijze van deelname van deze landen aan de werkzaamheden van het ondersteuningsbureau, worden nadere regelingen vastgesteld. Deze regelingen omvatten met name bepalingen betreffende de deelname aan de door het ondersteuningsbureau genomen initiatieven, de financiële bijdragen en het personeel. Wat personeelszaken betreft, voldoen deze regelingen in elk geval aan het statuut.

2. Ter zake van zijn activiteiten faciliteert het ondersteuningsbureau, voor zover dit ten behoeve van zijn taken is vereist, met instemming van de Commissie en binnen zijn mandaat, de operationele samenwerking tussen de lidstaten en andere dan de in lid 1 vermelde derde landen in het kader van de externe betrekkingen van de Unie; het bureau kan ook voor technische aspecten op de onder deze verordening vallende gebieden overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het VWEU samenwerken met de bevoegde autoriteiten van derde landen, in het kader van met deze autoriteiten gemaakte werkafspraken.

*Artikel 50***Samenwerking met het UNHCR**

Het ondersteuningsbureau werkt in het kader van deze verordening samen met het UNHCR, volgens met het UNHCR gemaakte werkafspraken. Bij het ondersteuningsbureau besluit de raad van bestuur over de werkafspraken en de budgettaire gevolgen ervan.

Voorts kan de raad van bestuur besluiten dat het ondersteuningsbureau financiële middelen ter beschikking kan stellen om het UNHCR-uitgaven te dekken voor activiteiten die niet in de werkafspraken zijn geregeld. Deze subsidies passen in het kader van de bevoorrechte samenwerkingsbetrekkingen tussen het ondersteuningsbureau en het UNHCR, zoals omschreven in dit artikel en in artikel 2, lid 5, artikel 5, artikel 9, lid 1, artikel 25, lid 4, en artikel 32, lid 2. Overeenkomstig artikel 75 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 zijn de desbetreffende bepalingen van het Financieel Reglement alsook de uitvoeringsvoorschriften ervan van toepassing.

*Artikel 51***Adviesforum**

1. Het ondersteuningsbureau onderhoudt een nauwe dialoog met ter zake doende maatschappelijke organisaties en bevoegde instanties die op lokaal, regionaal, nationaal, Europees of internationaal niveau actief zijn op asielgebied en richt daartoe een adviesforum op.

2. Het adviesforum is een mechanisme voor uitwisseling van informatie en bundeling van kennis. Het zorgt voor een nauwe dialoog tussen het ondersteuningsbureau en belanghebbenden.

3. Het adviesforum staat open voor alle ter zake doende belanghebbende partijen, conform lid 1. Het ondersteuningsbureau richt zich tot de leden van het forum voor specifieke behoeften op gebieden die als prioritaire werkterreinen van het ondersteuningsbureau zijn aangemerkt.

Het UNHCR is van rechtswege lid van het adviesforum.

4. Het ondersteuningsbureau doet met name een beroep op het forum voor:

- a) het doen van voorstellen aan de raad van bestuur over het krachtens artikel 29, lid 1, onder f), vast te stellen jaarlijks werkprogramma;
- b) het geven van feedback en het voorstellen van follow-upmaatregelen aan de raad van bestuur met betrekking tot het in artikel 29, lid 1, onder c), bedoelde jaarverslag, en het in artikel 12, lid 1, bedoelde jaarverslag over de asielsituatie in de Unie, en
- c) het meedelen aan de uitvoerend directeur en de raad van bestuur van de resultaten en aanbevelingen van conferenties, studiebijeenkomsten en vergaderingen die relevant zijn voor de werkzaamheden van het ondersteuningsbureau.

5. Het adviesforum komt ten minste eenmaal per jaar bijeen.

*Artikel 52***Samenwerking met Frontex, FRA, andere organen van de Unie en met internationale organisaties**

Het ondersteuningsbureau werkt samen met organen van de Unie die op zijn werkgebied actief zijn en met name met Frontex en FRA, alsook met de internationale organisaties op de onder deze verordening vallende gebieden, in het kader van met deze organen gemaakte werkafspraken, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het VWEU en de bepalingen over de bevoegdheid van die organen.

Door deze samenwerking kunnen er synergieën ontstaan tussen de betrokken organen en kunnen overlappingsen en redundantie bij de werkzaamheden die deze diverse organen in het kader van hun mandaat uitvoeren, worden voorkomen.

Artikel 53

Vestigingsovereenkomst en voorwaarden voor de werking van het ondersteuningsbureau

De bepalingen betreffende de huisvesting van het ondersteuningsbureau in de gastlidstaat en de door deze lidstaat ter beschikking gestelde installaties, alsook de specifieke voorschriften die in de gastlidstaat van het ondersteuningsbureau gelden voor de uitvoerend directeur, de leden van de raad van bestuur, het personeel van het ondersteuningsbureau en hun gezinsleden, worden vastgesteld in een vestigingsovereenkomst tussen het ondersteuningsbureau en de gastlidstaat, die wordt gesloten nadat de raad van bestuur daarmee heeft ingestemd. De gastlidstaat van het ondersteuningsbureau zorgt ervoor dat het ondersteuningsbureau in optimale omstandigheden kan werken, onder andere door het aanbieden van meertalig onderwijs met een Europese dimensie en adequate vervoersverbindingen.

Artikel 54

Aanvang van de activiteiten van het ondersteuningsbureau

Het ondersteuningsbureau begint volledig te functioneren uiterlijk 19 juni 2011.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Straatsburg, 19 mei 2010.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

J. BUZEK

Voor de Raad

De voorzitter

D. LÓPEZ GARRIDO

De Commissie is ermee belast het ondersteuningsbureau op te zetten en het te laten functioneren totdat het voldoende operationele capaciteit heeft om de eigen begroting uit te voeren.

Daartoe:

- kan een ambtenaar van de Commissie als directeur ad interim de aan de uitvoerend directeur toegekende taken verrichten, totdat de uitvoerend directeur, na zijn aanstelling door de raad van bestuur overeenkomstig artikel 30, zijn taken opneemt;
- kunnen ambtenaren van de Commissie onder verantwoordelijkheid van de directeur ad interim of de uitvoerend directeur de taken van het ondersteuningsbureau verrichten.

De directeur ad interim kan alle betalingen binnen de kredieten van de begroting van het ondersteuningsbureau toestaan die zijn goedgekeurd door de raad van bestuur, en kan contracten sluiten, waaronder contracten tot aanstelling van personeel nadat de personeelsformatie van het ondersteuningsbureau is vastgesteld.

Artikel 55

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Abonnementsprijzen 2010 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + cd-rom (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, cd-rom (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), cd-rom, verschijnt twee keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige cd-rom.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

In 2010 worden cd-formaten vervangen door dvd-formaten.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

NL